

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci **K. K.**, proti **1. Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31 (jako nástupci Finančního ředitelství v Ústí nad Labem) a **2. Finančnímu úřadu pro Liberecký kraj** (jako nástupci Finančního úřadu v Semilech), se sídlem Liberec, 1. máje 97, ve věci podání žalobkyně ze dne 16.11.2012, t a k t o :

- I. **Podání K. K. ze dne 16.11.2012 se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Pan Ing. V. K. doručil v zastoupení K. K. krajskému soudu dne 7.12.2012 podání datované dnem 16.11.2012 a označené jako „žaloba o určení neplatnosti vyměřených daní Finančním úřadem v Semilech“. V něm označil pod body 1 až 5 za nestandardní operace Finančního úřadu v Semilech, konkrétně neodůvodněný poplatek vyměřený ve výši 400 Kč, poplatek ve výši 300 Kč vyměřený Finančním ředitelstvím v Ústí nad Labem, zvýšení daně dědické o 566 Kč, o 1546 Kč a o 12 Kč, jak o nich rozhodl Finanční úřad v Semilech. Dále poukázal na „zpackané“ dědictví Okresním soudem v Semilech a následný chybný postup pracovníka Finančního úřadu v Semilech Ing. R. J..

Krajský soud zjistil, že podání nesplňuje náležitosti, jež jsou pro žalobu dle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s.ř.s.“) vyžadovány, a vykazuje tak vady, které však mohou být odstraněny. Proto v souladu s § 37 odst. 5 s.ř.s. vydal dne 21. ledna 2013, pod č.j. 3 Na 85/2012-4, usnesení, kterým uložil K. K., aby ve stanovené lhůtě tyto potřebné náležitosti doplnila a odstranila tím vady svého podání. Zároveň ji poučil, že je-li podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla (§ 69 s.ř.s.), a jednou z podmínek pro podání žaloby je vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon (§ 68 písm. a/ s.ř.s.).

K odstranění vad podání stanovil krajský soud přiměřenou lhůtu a poučil K. K., že nedoplní-li podání a neodstraní-li jeho vady ve stanovené lhůtě, soud podání usnesením odmítne (§ 37 odst. 5 s.ř.s.). Usnesení bylo doručeno jejímu zástupci dne 23.1.2013.

Ten reagoval dne 14.2.2013 a uvedl, že svým podáním-žalobou usiluje o zrušení – určení neplatnosti platebního výměru Finančního úřadu v Semilech ze dne 26.7.2010 a nesouhlasí se zařazením K. K. do třetí dědické skupiny. Dále žádal zrušení všech rozhodnutí o platbách Finančního úřadu v Semilech pro podjatost referenta Ing. J. a ředitelky Ing. H. a delegování věci k Finančnímu úřadu v Jilemnici.

Dále se domáhal jménem K. K. určení neplatnosti výzvy k zaplacení poplatku ve výši 400 Kč, který finanční úřad požadoval za žádost o splátky, a tvrdil, že takovou žádost nepodal. Řízení vedl Ing. R. J. a Ing. M. H., a zástupce Ing. K. tvrdil, že lze zpoplatnit správní výkony jen při jejich realizaci, což v daném případě nebylo splněno. Odmítl neodůvodněné zvýšení daně o 566 Kč a penalizaci ve výši 1.533 Kč. Navrhoval vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno - určena neplatnost – daňového řízení prováděného Finančním úřadem v Semilech a žádal, aby byla naplněna služba zaplacená ve výši 300 Kč Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem a celé daňové řízení delegováno k Finančnímu úřadu v Jilemnici. Konečně pak uvedl, že posledním orgánem, který ve věci rozhodl bylo Ministerstvo financí ČR. Stalo se tak rozhodnutím ze dne 21.8.2012, č.j. MF-60015/2012/904. Dle § 80 s.ř.s. je proto lhůta k podání žaloby zachována.

Finanční úřad pro Liberecký kraj předložil krajskému soudu správní spis a uvedl, že proti platebnímu výměru ze dne 18.8.2010, č.j. 29261/10/258960507526, podala K. K. odvolání. Odvolací finanční ředitelství se k podáním K. K. vyjádřilo dne 20.5.2013 a poukázalo na skutečnost, že o odvolání do platebního výměru bylo rozhodnuto dne 27.12.2010 pod č.j. 12600/10-1400-505479, toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 28.12.2010. Lhůta k podání žaloby daná v ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. tak nebyla dodržena. Vyjádřilo se k důvodům vedoucím k vyměření daně a přiklonilo se k závěrům finančního úřadu pokud jde o zařazení Kateřiny Křivánkové do III. dědické skupiny pro vyměření daně dědické.

Krajský soud s ohledem na reakci zástupce K. K. na výzvu soudu k odstranění vad podání ze dne 21. ledna 2013, č.j. 3 Na 85/2012-4, zaslal tomuto zástupci dne 8.7.2013 přípis, ve kterém pod body 1-6 upřesnil jednotlivé námitky jak vyplynuly ze všech zaslaných podání. Znovu ho poučil ve smyslu ust. § 69 s.ř.s. kdo je žalovaným, jak je třeba napadené rozhodnutí označit, a jaké údaje musí soudu sdělit, aby podání bylo možné přezkoumat v řízení vedeném dle § 65 a násl. s.ř.s.

Dne 17.7.2013 byl krajskému soudu doručen přípis zástupce podatelky K. K., v němž reagoval na doručenou výzvu. Opět poukázal na pochybení pracovníků Finančního úřadu v Semilech a označil je za zneužití

postavení úřední osoby. Zároveň požádal o prodloužení lhůty k doplnění žaloby do 9.8.2013. Krajský soud mu vyhověl, jeho reakce na výzvu byla krajskému soudu doručena dne 8.8.2013. V úvodu tohoto podání opět uvedl, že žádá o přezkum rozhodnutí Finančního úřadu v Semilech ze dne 26.7.2010, č.j. 29261/10/258960507526, kterým byla K. K. vyměřena daň dědická.

K bodu 1 citovaného přípisu, kterým vyzýval krajský soud zástupce K. K. k upřesnění jaké rozhodnutí napadá, uvedl, že žádá komplexní posouzení případu, neboť „poslední odvolací úřad vyřizovala pracovnice Min. financí ČR v Praze“. Vyslovil nesouhlas s dědickým usnesením notářky JUDr. S., které vydala po šesti letech a které bylo nezákonné a podjaté. Tyto nesprávnosti se pak dostaly ke správci daně, který poškodil K. K. a zatížil ji obrovskou daní.

Za zásadní pochybení pak zástupce K. K. označil skutečnost, že byla zařazena pracovníkem finančního úřadu Ing. J. do třetí dědické skupiny. Tvrdil, že povinností tohoto pracovníka bylo uplatnit slevu na dani kvůli jejímu sociálnímu postavení. Poukázal na to, že jí bylo v roce 2010 pouze 25 let a úlevy se poskytují studentům do 28 let věku. Ing. Janoušek naopak uplatnil všechny formy tvrdosti, konkrétně zvýšení daně o 566 Kč a úroky z prodlení ve výši 1.533 Kč. Za zvláště zavrženíhodný postup označil výzvu Finančního ředitelství v Ústí nad Labem k zaplacení správního poplatku, aniž po jeho zaplacení jednal.

Dále zástupce K. K. uvedl, že podal dne 18.8.2011 námítky u ředitelky Finančního úřadu v Semilech, ta však postup potvrdila jako korektní a rozhodla o zřízení zástavního práva. Její postup označil za legalizovanou krádež. Proti této šikaně se K. K. bránila u Generálního finančního ředitelství podáním ze dne 16.5.2012 a stížnost zaslala dne 18.2.2012 a 19.6.2012 Ministerstvu financí. Stížnost byla vyřízena nekorektně jejím odložením.

Z uvedeného dle zástupce K. K. vyplývá nekompetentnost při vyřizování všech uplatněných námitek, odvolání i stížností. Sdělil, že dle jeho názoru se podání vztahuje na všechny orgány Ministerstva financí. Nesprávnými kroky byla K. K. poškozena a požaduje finanční odškodnění ve výši jednoho platu ředitelky finančního úřadu Ing. H..

Podle ust. § 37 odst. 5 s.ř.s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Krajský soud k opravě a doplnění podání ze dne 16.11.2012, doručeného krajskému soudu dne 7.12.2012, vyzval zástupce podatelky usnesením ze dne 21. ledna 2013, pod č.j. 3 Na 85/2012-4, v němž mu podrobně popsal jaké vady podání má a jak a dle kterých ustanovení s.ř.s. má nedostatky odstranit a podání v potřebném rozsahu doplnit. Zároveň ho poučil dle § 37 odst. 5 poslední věta

s.ř.s. Ani z dalších podání zástupce K. K. jak byly shora popsány, kromě označení platebního výměru Finančního úřadu v Semilech, není jednoznačně zřejmé, proti komu směřují podané námitky, jaká konkrétní rozhodnutí jsou napadána a co je navrhováno. V řízení proto nebylo možno pokračovat a krajský soud podání ze dne 16.11.2012 dle § 37 odst. 5 s.ř.s. odmítl.

Pokud jde o návrh, kterým K. K. domáhala zrušení platebního výměru na daň dědickou, krajský soud v případě, že by shledal, že ho lze projednat podle § 65 a násl. s.ř.s. musel by ho odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť návrh byl podán opožděně. Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo žalobci oznámeno doručení písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Pro podání žaloby na přezkoumání zákonnosti rozhodnutí daňových orgánů zvláštní zákon jinou lhůtu nestanoví. Zmeškání lhůty nelze prominout (§ 72 odst. 5 s.ř.s.). Rozhodnutí Finančního úřadu v Semilech o vyměření daně dědické ze dne 26.7.2010, č.j. 29261/10/258960507526, bylo doručeno K. K. dne 27.7.2010. Ing. V. K. podal do tohoto platebního výměru jako zástupce K. K. odvolání. O něm rozhodlo Finanční ředitelství v Ústí nad Labem dne 31.1.2011 pod č.j. 782/11-1500-506476 a zamítl ho. Ing. K. převzal rozhodnutí finančního ředitelství dne 4.2.2011. Lhůta k podání žaloby tak uplynula dne 4.4.2011. Podání K. K. (zast. Ing. V. K. dle plné moci ze dne 29.12.2010) bylo k poštovní přepravě předáno nejdříve dne 16.11.2012 (tímto dnem je podání datováno) a Krajskému soudu v Hradci Králové doručeno dne 7.12.2012. S ohledem na obsah podání krajský soud dodává, že lhůta podle § 80 odst. 1 s.ř.s., na kterou je v podání poukazováno se vztahuje k řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu a takový návrh v podání ze dne 16.11.2012 (doručeném krajskému soudu dne 7.12.2012) vznesen nebyl a nelze ho dovodit ani z dalších podání, které k výzvě soudu zaslal zástupce podatelky dne 14.12.2013, dne 17.7.2013 a dne 8.8.2013.

Z důvodů výše uvedených bylo podání ze dne 16.11.2012 v celém rozsahu dle § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítnuto.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. V posuzovaném případě krajský soud podání odmítl dle § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nebyla tak pro přiznání náhrady nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. splněna žádná z tam uvedených podmínek.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Hradci Králové dne 31. října 2013

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu